

правишъ, стига да си разуменъ. И тогава, стига да има съзнание въ тебъ, ще се върнешъ на същото мѣсто.

Сега у всинца ви има съзнанието, че познавате Истината. Велико нѣщо е да познавашъ Истината! Азъ бихъ желалъ да познавате Истината. Да познава човѣкъ Истината, значи да бѣде свободенъ. Познанието подразбира свобода. Онзи, който е свободенъ, той е и разуменъ човѣкъ. Свобода, свѣтлина и разуменъ животъ, това сж възходящи сили, които отиватъ къмъ центъра на слънцето отиватъ къмъ другъ единъ центъръ на вселената, която ние наричаме Божественото.

Най-първо ние трѣбва да се освободимъ отъ своитѣ минали прѣдубѣждения. Всѣки земледѣлецъ знае, че ако тури силенъ торъ на нѣкое крѣхко растение, то ще изгори, т. е. Това цвѣтенце нѣма да изгори но ще се отрови. И за това всички земледѣлци казватъ, че за рестенията трѣбва такъвъ торъ, който е стоялъ на слънцето извѣстно врѣме и се е прѣобразилъ подъ дѣйствието на неговитѣ лъчи. Отъ този торъ, прѣзъ който сж проникнали слънчевитѣ лъчи, става нѣщо, а този прѣзъ който слънчевите лъчи не проникватъ, никакъвъ торъ не става. Та казвамъ: ти трѣбва да се печешъ на тия Божествени лъчи не само единъ день, но много години наредъ. Чудни сж хората? Нѣкой човѣкъ се развесели единъ день и казва: е, намѣрихъ най-послѣ живота. Казвамъ; не, приятелю, прозорцитѣ на твоя животъ трѣбва да бѣдатъ постоянно отворени, и между Бога и тебе трѣбва да съществува едно постоянно прѣливане на сили. Нѣкой хора казватъ: щомъ мислимъ за Бога, на-